

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wilms, O. Beynet i B. Schima, pełnomocnicy)

(Teheran, Iran) (przedstawiciele: F. Randolph, M. Lester, barristers, i M. Taher, solicitor)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji zawartej, zdaniem skarżącej, w piśmie Komisji z dnia 12 czerwca 2009 r. skierowanym do Bundesnetzagentur (niemieckiego organu regulacji) na podstawie art. 22 ust. 4 dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) RWE Transgas a.s. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Czeska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. — Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-489/10)

(2011/C 30/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran), Bushehr Shipping Co. Ltd (Valetta, Malta), Cisco Shipping Company Limited (Seul, Korea Południowa), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran, Iran), Irano Misr Shipping Co. (Teheran, Iran), Irinvestship Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), IRISL (Malta) Ltd (Sliema, Malta), IRISL Club (Teheran, Iran), IRISL Europe GmbH (Hamburg) (Hamburg, Niemcy), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Teheran, Iran), IRISL Multimodal Transport Company (Teheran, Iran), ISI Maritime Ltd (Malta) (Valletta, Malta), Khazer Shipping Lines (Bandar Anzali) (Gilan, Iran), Leadmarine (Singapur), Marble Shipping Ltd (Malta) (Sliema, Malta), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran, Iran), Shipping Computer Services Co. (SCSCOL) (Teheran, Iran), Soroush Saramin Asatir (SSA) (Teheran, Iran), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran, Iran), Valfajr 8th Shipping Line Co.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (¹) i decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (²) w zakresie, w jakim środki te dotyczą skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżące, spółki żeglugowe z siedzibami w Iranie, Zjednoczonym Królestwie, na Malcie, w Niemczech, Singapurze i Korei Południowej, wnoszą o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady nr 668/2010 oraz decyzji Rady 2010/413/WPZiB w zakresie, w jakim zostały one umieszczone w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu zgodnie z tymi przepisami.

Skarżące podnoszą cztery zarzuty na poparcie swoich żądań.

Po pierwsze, skarżące twierdzą, że zaskarżone środki zostały przyjęte z naruszeniem przysługującego skarżącym prawa do obrony i ich prawa do skutecznej ochrony sądowej, jako że nie przewidują one procedury powiadamiania skarżących o dowodach, na których opiera się decyzja o zamrożeniu ich aktywów, ani procedury umożliwiającej im przedstawienie istotnych uwag na temat tych dowodów. Ponadto skarżące uważają, że podane w rozporządzeniu i decyzji powody obejmują ogólnikowe, nieuzasadnione i mgliste zarzuty dotyczące zachowania w odniesieniu do tylko dwóch skarżących. W odniesieniu do pozostałych skarżących nie przedstawiono innych dowodów ani informacji poza zarzutami niesprecyzowanego związku z pierwszą skarżącą. Zdaniem skarżących Rada nie przekazała wystarczających informacji, aby umożliwić im skuteczne przedstawienie ich poglądów w odpowiedzi, co nie pozwala Trybunałowi ocenić, czy decyzja i ocena Rady miały solidne podstawy i opierały się na przekonujących dowodach.

Po drugie, skarżące podnoszą, że Rada nie przedstawiła wystarczających powodów objęcia ich zaskarżonymi środkami z naruszeniem swojego obowiązku jasnego przedstawienia rzeczywistych i konkretnych powodów uzasadniających jej decyzję, w tym konkretnych zindywidualizowanych powodów, które skłoniły ją do uznania, że skarżące wspierały rozprzestrzenianie materiałów jądrowych.

Po trzecie, skarżące twierdzą, że zaskarżone środki stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie przysługującego im prawa własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Środki zamrażające aktywa mają znaczny i długotrwały wpływ na ich prawa podstawowe. Skarżące podnoszą, że objęcie ich tymi środkami nie jest racjonalnie związane z celem zaskarżonego rozporządzenia i zaskarżonej decyzji, gdyż zarzuty wobec skarżących nie dotyczą rozprzestrzeniania materiałów jądrowych. W każdym razie Rada nie wykazała, że całkowite zamrożenie aktywów jest najmniej uciążliwym środkiem zapewniającym osiągnięcie takiego celu ani że sama znaczna szkoda wyrządzana skarżącym jest uzasadniona i proporcjonalna.

Po czwarte, skarżące twierdzą, że Rada dopuściła się oczywiście błędu w ocenie, stwierdzając, że w odniesieniu do skarżących zostały spełnione w zaskarżonym rozporządzeniu i w zaskarżonej decyzji kryteria wskazania. Żadne zarzuty przeciwko którejkolwiek ze skarżących nie dotyczą rozpowszechniania materiałów jądrowych lub broni. Samo twierdzenie, że niektóre ze skarżących należą do pierwszej skarżącej lub są przez nią kontrolowane, lub są jej przedstawicielami, nie wystarcza do tego, by spełnić te kryteria. Z tego względu w opinii skarżących Rada nie dokonała oceny rzeczywistej sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 195, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 195, s. 39.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2010 r. — Confortel Gestión przeciwko OHIM — Homargrup (CONFORTEL AQUA 4)

(Sprawa T-521/10)

(2011/C 30/74)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Confortel Gestión, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: I. Valdelomar Serrano)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Homargrup SA (Santa Susana, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 sierpnia 2010 r. w sprawie R 1359/2009-2 i w konsekwencji dokonanie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 5 276 951 „CONFORTEL Aqua 4” we wszystkich zgłoszonych klasach; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CONFORTEL Aqua 4” dla usług z klas 41, 43 i 44

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Homargrup, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy słowny znak towarowy „AQUA” oraz wspólnotowy graficzny znak towarowy „A AQUA HOTEL” oraz hiszpańskie słowne znaki towarowe „AQUAMARINA” i „AQUATEL” oraz hiszpański graficzny znak towarowy „AQUAMAR” dla usług z klasy 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2010 r. — Google przeciwko OHIM — Giersch Ventures (GMail)

(Sprawa T-527/10)

(2011/C 30/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Google, Inc. (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey i A. Bognár)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Giersch Ventures LLC (Los Angeles, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 września 2010 r. w sprawie R 342/2010-4; i